

Burreposten

Avis for katte- og dyrevenner
Nr.2. Årgang 4. Mai 2010

Burre liker å bli fotografert. Her sover **Droni** ved siden hans.

Pusene fryder seg over våren og er mye ute i kattegården som har mest sol og utsikt til Vesle –Frikk.

I den andre kattegården er det mye skygge enda, men den er fin og gir skygge når sola blir for varm.

Sølpvilen er som en prinsesse og er mye ute nå.

Shans blir beundret for sin måte å drikke vann på og **Pippi** titter fram bak hjørnet og følger ivrig med.

Han dupper labben i vannet og slikker det av, gang på gang til han er utørst og går.

Sånn gjør ikke **Pippi**, men hun følger med og kanskje hun lærer?

Veslefrikk har vært hos meg siden 4.august 2009 og var medtatt, slapp og skadet da han kom hit. Han har kommet seg! Han ble ringmerket i mars og "eksperten" ville sette han ut i vannet straks.!

-Du kan da ikke det, det er snø på bakken og Veslefrikk finner jo ikke mat nå! Utbrøt jeg.

-Du må ikke vente for lenge, fikk jeg til svar. Jeg ble opprørt og lei meg. Dette var for lettvint.

Veslefrikk stilte med svake odds da han kom til meg.

1.Født for sent, kull 2

2.Mistet foreldrene.

3.Mistet sine 3 søsken.

4.Påkjørt, sterkt skadet.

Det tok tid før han fikk dun, fjør og vinger.

Men han kom seg og begynte flygeøvelser nede i hagen. Jeg rev det gamle drivhuset og kuttet de nederste greinene på epletreet så han skulle få fri bane. Han kom i flygende fart og lettet litt fra bakken, men ombestemte seg. I Vestfossen er det åpent vann hele vinteren ved Prix og vi dro dit. Han ville ikke uti, men omsider tok han spranget. Og svømte glad og lykkelig, helt til et svanepar kjeppjagde han. Han puster og peser fælt når andre løfter han, men roer seg hos meg.

Så jeg fikk han igjen på fanget der vi satt foran i Hildes bil og kjørte til Mjøndalsbrua og slapp han der. Men nå hadde han fått vannskrekk,

Så her skulle i alle fall ikke han være! Han kom seg kjapt opp av vannet, 3 små vakre stokkender flokket seg rundt han og roet han. Så han begynte å pusse fjøra .

Journalist Kari i Eikerbladet har tatt foto fra første stund og var med nå også.

Dette var altså 2 forsøk uten hell.

Så nå bestemte vi å ta det med ro en stund, vi ble slitne alle 4!

3. forsøk var nær Hilde, hun bor ved elva i Hokksund.

Vi kjørte til fiskehytta nær Hellefossen og loset han forsiktig uti elva. Hadde jo ikke lyst. Men da han fikk vann over føttene la han på svøm og plasket, bakset med vingene og sto på! Han ble sliten og gikk i land på en tange med masse daugras og la seg til å sove.

Vi la ut mat, klokka var ca 13, og klokka 15 ringte Hilde som hadde vært for å se etter han. Da sto han og spiste brød og salat.

Hun dro hjem og sendte historien til Facebook, vi var så lykkelige for at vi endelig hadde lyktes.

Kl 19 kikket hun ut av vinduet. På andre siden av veien sto katten Emma som hver dag går ned til elva. Men hun var ikke alene.

Veslefrikk sto ved siden av henne!

Og han som ikke liker katter!

Sønnen min som skulle på jobb, utsatte den og kjørte meg opp til Hilde. Han gikk bare ned på stranda og løftet han opp, og igjen ble han plassert på fanget mitt. Jeg orket ikke gå ned i den krattskogen, hvordan Veslefrikk hadde klart å gå etter katten i det kjerret, er en gåte.

Så var vi tilbake til null.

Endelig fikk jeg tak i 90 liters balje og senere det blå bassenget. Det første som han har hatt hele tiden, sitter han også i hver dag, men drar jord og røtter oppi alt vannet, det må skiftes, det ser ikke ut. Det er hans natur. 4 bøtter med vann har han og.

FuglePelle fortalte at han hadde ikke lært av andre svaner å sove på vannet, så det virket sikkert stort og skremmende for han. Hos meg sover han i et hundebur om natta, teppet rundt er bitt store hull i, her er rev og grevling. Og det er det jo andre steder også.

I hagen går han løs og spiser gress, jeg lar han ikke få så mye brød som før, han må jo vennes til å klare seg sjøl.

26.mai, etter nesten 10 måneder hos meg kom FuglePelle. Sammen med Kari, Hilde og jeg dro vi til Sundhaugen, et vidunderlig vakkert

sted, og også våtmarksområde for fugl. Her ble Veslefrikk loset uti vannet og la på svøm.

Men så snudde han og kom tilbake, med kurs mot land og bilveien. Jeg ropte navnet hans samtidig som jeg gikk vekk fra veien og han snudde og la på svøm utover vannet og ble borte bak en odde. FuglePelle kastet seg i bilen og kjørte etter.

1 svane som passet på et hekkende par, gikk til angrep på Veslefrikk! Så han gjemte seg i en maisåker og skulle vekk fra dette marerittet! Da vi kom gikk han i en liten bekk som gikk under veien og vi prøvde få tak i han. FuglePelles hjelper tok imot da jeg endelig klarte det. Han er tung. Jeg hadde gummistøvler, men ble kliss våt. Kari og Hilde brukte lange kjepper for å styre han vekk fra bekken.

Kari måtte reise.

Så satt han på fanget mitt igjen. Hilde kjørte mot Fiskum gamle kirke, Vi kjørte feil og kom til den nye. Vi fortsatte til den gamle skyssstasjonen Rudstua, som er nedlagt. Her er fredet våtmarkområde og det rare var, at da Veslefrikk nå kom ut av bilen, løp han ut i vannet! Han svømte og fant en liten odde med masse gress han kunne hvile på, han var sikkert nesten utslitt!

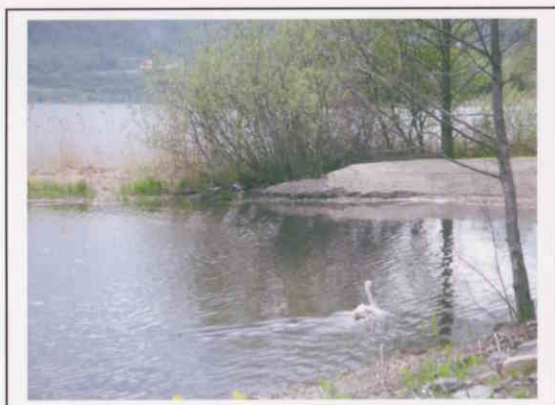
Dagen etter reiste Hilde opp. Veslefrikk svømte ute i vannet, der var mye siv og strå. Et riktig eldorado. Ei and svømte nær han.

2 Oslo menn som fisket fikk tlf.nr mitt og skulle ringe hvis de så han, de ringte kvelden før, de hadde sett 5 svaner, også grå / hvite.

- Utmerket, sa Pelle Fuglehjelp i telefonen, torsdag kveld, - Ungdommer!

- Men han har ikke fått noen kjærest enda, sa Hilde, dagen etter, - han var aleine!

- Han har jo ikke vært der 24 timer enda, tror du det er så lett å finne en kjærest? spurte jeg. Og så lo vi begge to.

Veslefrikks paradisi.

Fiskumvannet, et eldorado for fugler.

Han gikk i land og sov på den lille tangen til venstre, og ble sett i området både fredag og lørdag. Naboer skulle se etter han. Snille mennesker.!

Gråpus og **Missi** har vært kjærester i flere år og de ligger ved hodeputa mi, nesten hver natt.

Sheiken holder seg nederst i senga mi, men her har han flyttet opp til plassen min etter at jeg har stått opp og riktig storkoser seg.

Sussi har fast plass på den høyre sida av puta mi. Hun er blind og går av og til ned eller ut i kattegården. Noen ganger mjauer hun og jeg vet alltid hvem som gjør det, og da svarer jeg henne så hun vet hvor jeg er. **Snøsokk** på toppen av stolen, **Mia** og **Missi** sover ofte sammen om dagen.

Burre ser på barnetimen, men det gidder ikke **Rulle** som sitter nå bordet like ved.

Pippi koser seg i sola der hun sitter på peishylla.

Vesle **Bambina** i Oslo falt ned fra verandaen i 3. etg. 14.mai. Matmor ble dypt ulykkelig, annonserte, satte opp plakater og var ute natt og dag for å lete, uten resultat.

26.mai møtte hun en dame som sa:- Det går en pus her som likner på din! Det var **Bambina!** Stor glede!

